

Dosarul nr. 3-1110/2025  
2-25059800-12-3-02052025

## ÎNCHEIERE

29 octombrie 2025  
Chișinău

mun.

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, Ina Pruteanu, studiind prin prisma întrunirii exigențelor prevăzute de lege, acțiunea de contencios administrativ înaintată de Constantin Gîdilica, prin intermediul avocatului Vlad Vlaicu, împotriva Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare (ANACEC) privind anularea deciziilor nr. 11 din 15 noiembrie 2024 și nr. 5 din 07 februarie 2025, emise de Consiliul de conducere al ANACEC; obligarea Consiliului de Conducere al ANACEC de a emite actul administrativ favorabil reclamantului; încasarea cheltuielilor de judecată,

### **c o n s t a t ă :**

La 02 mai 2025, Constantin Gîdilica, prin intermediul avocatului Vlad Vlaicu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare privind anularea deciziilor nr. 11 din 15 noiembrie 2024 și nr. 5 din 07 februarie 2025, emise de Consiliul de conducere al ANACEC; obligarea Consiliului de Conducere al ANACEC de a emite actul administrativ favorabil reclamantului; încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în cadrul consiliului științific specializat al USM, la 17 iunie 2024, a avut loc susținerea publică a tezei de doctor în economie a doctorandului Constantin Gîdilica, cu tema „Dezvoltarea managementului negocierilor în afaceri în condițiile situațiilor atipice”, eveniment ce a avut loc în corespundere cu Regulamentul ANACEC de susținere a tezelor de doctor. Conducătorul științific al doctorandului a fost doamna doctor în economie, conferențiar universitar, Șargu Lilia, doctorandul a urmat procedura pe program nou în cadrul Școlii Doctorale Științe Juridice și Economice a USM, teza a fost susținută cu succes, doctorandul a primit calificativul „Excelent”, procedura fiind filmată.

Drept urmare a susținerii publice a tezei, a fost adoptată hotărârea Consiliului Științific Specializat cu referire la teza de doctor în științe economice „Dezvoltarea managementului negocierilor în afaceri în condițiile situațiilor atipice”, elaborată de Constantin Gîdilica, specialitatea 521.03 - Economie și management în domeniul de activitate, prin care s-a decis următoarele: a conferi domnului Gîdilica Constantin, titlul științific de doctor în științe economice,

specialitatea 521.03 - Economie și management în domeniul de activitate; a solicita Consiliului de Conducere al Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare a Republicii Moldova de a confirma hotărârea dată și a oferi domnului Gîdilica Constantin diploma de doctor în științe economice. Conform procedurii, a fost perfectat dosarul doctorandului și înaintat spre confirmarea titlului științific la ANACEC.

Reclamantul a menționat că, prin procesul-verbal nr. 7 din 04 octombrie 2024 al ședinței Comisiei de experți în științe economice, sociologie, media și comunicare, Comisia de experți recomandă Consiliului de Conducere al ANACEC respingerea deciziei de conferire a titlului științific doctor în științe economice, cu modificarea calificativului atribuit de către Comisia de doctorat din „Excelent” în „Nesatisfăcător”.

Votul dat s-a datorat faptului că teza, fiind studiată de 2 experți, formularele fiind anexate la dosarul administrativ, au deci: unul a acorda calificativul de „satisfăcător”, ceea ce reprezintă acordarea titlului de doctor în științe, iar altul – calificativul de „nesatisfăcător”, ceea ce reprezintă neacordarea titlului. Comisia de experți, luând în considerare paritatea de voturi, aplicând principiul de a fi în favoarea doctorandului când sunt paritate de voturi, a decis viceversa, de a lua în considerare opinia expertului care a votat „nesatisfăcător”, ceea ce în opinia reclamantului reprezintă o încălcare a drepturilor lui Constantin Gîdilica. Mai mult ca atât, expertul apreciază ca „bine” atitudinea doctorandului și calitatea lucrării.

Reclamantul a menționat că, prin procesul-verbal nr. 4 din 17 octombrie 2024 al ședinței Comisiei de profil în cercetare și inovare, Comisia de profil a validat rezultatele evaluării dosarelor de atestare examinate în cadrul Comisiei de experți în științe economice, sociologie, media și comunicare, inclusiv dosarul lui Constantin Gîdilica.

Drept rezultat, prin decizia Consiliului de conducere al ANACEC nr. 11 din 15 noiembrie 2024, s-a decis de a respinge decizia Consiliului științific al Universității de Stat din Moldova din 19 iunie 2024 de a conferi titlul științific de doctor în științe economice domnului Constantin Gîdilica în urma susținerii tezei „Dezvoltarea managementului negocierilor în afaceri în condițiile situațiilor atipice”, specialitatea 521.03, Economie și management în domeniul de activitate la 17 iunie 2024; s-a atenționat conducătorul științific Lilia Șargu, doctor în științe economice, conferențiar universitar, pentru coordonarea tezei care nu corespunde cerințelor regulamentare; s-a atenționat președintele Comisiei de susținere publică a tezei Maria Hămuraru, doctor în științe economice, conferențiar universitar, pentru acceptarea tezei care nu corespunde cerințelor regulamentare; s-a atenționat Directorul Școlii doctorale în științe juridice și economice a Universității de Stat din Moldova, Svetlana Slusarenco, doctor în drept,

conferențiar universitar, pentru acceptarea spre susținere a tezei care nu corespunde cerințelor regulamentare.

Nefiind de acord cu decizia Consiliului de conducere al ANACEC nr. 11 din 15 noiembrie 2024, Constantin Gîdilica a contestat-o.

Prin ordinul directorului ANACEC din 19 decembrie 2024 s-a constituit comisa de examinare a contestației, formată din membrii: Dorogaia Irina, doctor, conferențiar universitar - președinte; Feuraș Eugenia, doctor habilitat, profesor universitar și Muntean Neli, doctor, conferențiar universitar.

Prin Decizia din 15 ianuarie 2025, Comisa de examinare a contestației a decis că procedura de examinare a dosarului pentru confirmarea titlului științific dlui Constantin Gîdilica a fost respectată de către ANACEC și a recomandat Consiliului de conducere al ANACEC menținerea deciziei inițiale.

Ca urmare a constatării anterioare Consiliului de conducere al Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare nr. 5 din 07 februarie 2025 referitor la examinarea contestației cu privire la decizia de respingere a deciziei organizației din domeniile cercetării și inovării de conferire a titlului științific de doctor în științe economice, a decis de a respinge contestația depusă de către Constantin Gîdilica (nr. 323 din G/09-24 din 13 decembrie 2024) privind decizia Consiliului de conducere al ANACEC nr. 11 din 15 noiembrie 2024 cu privire la respingerea deciziei Universității de Stat din Moldova din 19 iunie 2024 de conferire a titlului științific de doctor în științe economice domnului Constantin Gîdilica în urma susținerii tezei „Dezvoltarea managementului negocierilor în afaceri în condițiile situațiilor atipice”, specialitatea 521.03. Economie și management în domeniul de activitate la 17 iunie 2024 și a menține decizia inițială, Direcția evaluare în cercetare și inovare va informa contestatarul privind decizia luată.

În context, s-a specificat că direcția nu a informat destinatarul, privind decizia luată.

Astfel, având în vedere că reclamantul nu avea niciun răspuns la contestația sa, Constantin Gîdilica a angajat avocatul Vlad Vlaicu, care la 27 martie 2025, a depus o cerere către ANACEC, prin care a solicitat să fie anunțat la ce etapă este examinarea contestației lui Constantin Gîdilica.

La 01 aprilie 2025, avocatul Vlad Vlaicu și Constantin Gîdilica au fost informați despre respingerea contestației, la poșta electronică a avocatului și a doctorandului \*\*\*\*\*fiind remise decizia consiliului de conducere a ANACEC nr. 5 din 07 februarie 2025, anexată fiind și o poză a calculatorului ANACEC cu o scrisoare din 12 februarie 2025 prin care s-a remis la o poștă electronică [\\*\\*\\*\\*\\*](#) unele acte, poștă electronică care nu aparține lui Constantin Gîdilica, poșta acestuia fiind\*\*\*\*\*, la culegerea poștei fiind omis un caracter. Deci, atât

avocatul, cât și doctorandul, au primit actul administrativ la 01 aprilie 2025, fapt confirmat prin screen chatul anexat.

Ca urmare a studierii actului administrativ, a devenit necesar de a obține dosarul administrativ, care a fost remis avocatului în formă electronică.

Astfel, s-a indicat că, în urma studierii actelor administrative și a dosarului administrativ, reclamantul și avocatul acestuia sunt de părere că decizia Consiliului de conducere al ANACEC nr. 5 din 07 februarie 2025 și decizia Consiliului de conducere al ANACEC nr. 11 din 15 noiembrie 2024 sunt ilegale și urmează a fi anulate de către instanța de judecată.

La 10 iunie 2025, Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare a înaintat un demers de inadmisibilitate a acțiunii înaintată de Constantin Gîdilica, prin intermediul avocatului Vlad Vlaicu, împotriva Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare privind anularea deciziilor nr. 11 din 15 noiembrie 2024 și nr. 5 din 07 februarie 2025, emise de Consiliul de conducere al ANACEC; obligarea Consiliului de Conducere al ANACEC de a emite actul administrativ favorabil reclamantului (f.d. 68-71).

La 29 iulie 2025, avocatul Vlad Vlaicu în interesele reclamantului Constantin Gîdilica, a depus obiecții la demersul de inadmisibilitate a acțiunii, înaintat de Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare (f.d. 88-91)

În conformitate cu art. 230 din Codul administrativ, *încheierile judecătorești care se motivează se emit în procedură scrisă*. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează participanții la proces.

În prezentul proces, întru stabilirea exactă a circumstanțelor cauzei și adoptarea unei soluții întemeiate, instanța a considerat necesară citarea părților și audierea poziției lor cu privire la demersul de inadmisibilitate a acțiunii, înaintat de Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare.

Astfel, în ședința de judecată din 23 octombrie 2025, reprezentantul reclamantului Constantin Gîdilica, avocatul Vlad Vlaicu, a solicitat respingerea demersului privind inadmisibilitatea acțiunii, menționând că atât el, cât și clientul său au primit actele contestate la 01 aprilie 2025. Astfel că, acțiunea a fost depusă în termenul prevăzut de lege.

Reprezentantul Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare, Gheorghe Cuciureanu, a susținut demersul privind inadmisibilitatea acțiunii, după cum a fost formulat.

Audiind explicațiile participanților la proces, instanța a dispus că se va expune asupra demersului de inadmisibilitate a acțiunii în procedură scrisă.

Studiind materialele cauzei și demersul de inadmisibilitate a cererii de chemare în judecată, ținând cont de explicațiile participanților la proces din cadrul ședinței de judecată, judecătorul consideră că acțiunea înaintată de Constantin

Gîdilica, prin intermediul avocatului Vlad Vlaicu, urmează a fi declarată inadmisibilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ. Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În temeiul art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În acord cu norma juridică înserată la art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 6 alin. (1) din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Conform art. 10 din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În conformitate cu art. 11 alin. (1) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit reglementărilor art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform, art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

După cum rezultă din prevederile art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile de admisibilitate a unei acțiuni în contencios administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheierea judecătorească susceptibilă de recurs.

În conformitate cu art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă, când a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209.

În acord cu art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) *data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;*

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

În sensul art. 128 alin. (2) din Codul administrativ, un act administrativ individual se consideră a fi ajuns dacă a nimerit în sfera persoanei căreia urma să-i fie comunicat, astfel încât în circumstanțe normale ea are posibilitate să afle despre el.

Judecătorul atrage atenția asupra faptului că, persoana care invocă încălcarea unui drept sau interes legitim trebuie să acționeze proactiv, iar la

survenirea termenului-limită pentru soluționarea cererii de către autoritatea publică competentă, să adreseze acțiune în instanța de judecată.

Conform art. 24 alin. (1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Având în vedere principiul respectării dreptului de acces liber la justiție, garantat în temeiul art. 20 din Constituția Republicii Moldova, verificând întrunirea condițiilor legale privind depunerea acțiunii în contencios administrativ, instanțele judecătorești urmează să examineze cu minuțiozitate fiecare caz concret pentru a nu admite îngrădirea dreptului persoanei la „un tribunal”, conducându-se la soluționarea acestor cereri atât de normele dreptului național, cât și de prevederile Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest sens, dreptul de acces la un tribunal urmează a fi înțeles de părți ca fiind un drept de acces concret și efectiv, ceea ce determină judecătorul/instanța de judecată de a supune adresarea oricărei persoane în justiție cu o restricție clară și concretă, evidențiind-o în conținutul încheierii de constatare a neajunsurilor, urmărind scopul de respectare a echilibrului între necesitatea asigurării bunei administrări în justiție și proporționalitatea unei astfel de restricții.

Judecătorul constată că, obiectul juridic al acțiunii în contencios administrativ îl constituie cererea depusă de Constantin Gîdilica, prin intermediul avocatului Vlad Vlaicu, împotriva Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare privind anularea deciziilor nr. 11 din 15 noiembrie 2024 și nr. 5 din 07 februarie 2025, emise de Consiliul de conducere al ANACEC; obligarea Consiliului de Conducere al ANACEC de a emite actul administrativ favorabil reclamantului.

Astfel, apreciind materialele cauzei, judecătorul constată următoarele circumstanțele de fapt.

La 12 iulie 2024, Universitatea de Stat din Moldova a expediat în adresa Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare demersul nr. 489 Dr-ȘD din 12 iulie 2024 privind confirmarea titlului științific de doctor în științe economice lui Constantin Gîdilica (f.d. 48-49 dosar administrativ).

Potrivit extrasului din procesul-verbal nr. 7 al ședinței Comisiei de experți în științe economice, sociologice, media și comunicare din 04 octombrie 2024, orele 15:00, au fost adoptate următoarele decizii:

1. Se recomandă Consiliului de conducere al ANACEC respingerea deciziei de conferire a titlului științific doctor în științe economice, cu

modificarea calificativului atribuit de către Comisia de doctorat din „Excelent” în „Nesatisfăcător”.

2. Se recomandă atenționarea instituției și luarea unor măsuri la nivel instituțional pentru a asigura etica științifică și calitatea cercetărilor doctorale.

S-a votat: pro - 11, contra - 0, abținut - 1 (dl. Catan Petru, doctor habilitat, profesor universitar a plecat de la ședință (f.d. 29-30 dosar administrativ).

Comisia de profil în cercetare și inovare în ședința din 17 octombrie 2024, în conformitate cu pct. 56 și 57 ale Metodologiei, a validat rezultatele evaluării tezei și a susținut recomandarea Comisiei de experți în științe economice, sociologie, media și comunicare privind respingerea deciziei Universității de Stat din Moldova de a conferi titlul științific de doctor în științe economice dlui Constantin Gîdilica.

La 15 noiembrie 2024, Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare a emis decizia nr. 11 cu privire la respingerea deciziei organizației din domeniile cercetării și inovării de a conferi titlul științific de doctor în științe economice, prin care s-a decis:

1. Se respinge decizia Consiliului științific al Universității de Stat din Moldova din 19 iunie 2024 de a conferi titlul științific de doctor în științe economice domnului Gîdilica Constantin în urma susținerii tezei „Dezvoltarea managementului negocierilor în afaceri în condițiile situațiilor atipice”, specialitatea 521.03. Economie și management în domeniul de activitate la 17 iunie 2024.
2. Se atenționează conducătorului științific, Șargu Lilia, doctor în științe economice, conferențiar universitar, pentru coordonarea tezei care nu corespunde cerințelor regulamentare.
3. Se atenționează a președintelui Comisiei de susținere publică, a tezei Hămuraru Maria, doctor în științe economice, conferențiar universitar, pentru acceptarea tezei care nu corespunde cerințelor regulamentului.
4. Se atenționează directorul Școlii doctorale în științe juridice și economice a Universității de Stat din Moldova, Slusarenco Svetlana, doctor în drept, conferențiar universitar, pentru acceptarea spre susținere a tezei care nu corespunde cerințelor regulamentare.
5. Se solicită Universității de Stat din Moldova luarea la nivel instituțional a măsurilor necesare pentru asigurarea eticii științifice și calității cercetărilor doctorale.
6. Direcția evaluare în cercetare și inovare va transmite instituției o Notă de argumentare a respingerii demersului, conform anexei, care este parte integrantă a deciziei.

Prezenta decizie poate fi contestată în termen de 30 zile de la data comunicării. (f.d. 27-27 verso dosar administrativ).

Prin scrisoare nr. 831-05 din 21 noiembrie 2024, Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare a comunicat Universității de Stat din Moldova despre adoptarea deciziei nr. 11 din 15 noiembrie 2024, fiind anexată nota de argumentare a respingerii deciziei (f.d. 24-26 dosar administrativ).

La 13 decembrie 2024, Constantin Gîdilica a depus o contestație înregistrată la Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare cu nr. de intrare G-09-24, împotriva deciziei Consiliului de conducere al Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare nr. 11 din 15 noiembrie 2024 (f.d. 17-23 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 14-05 din 16 ianuarie 2025, Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare a informat reclamantul Constantin Gîdilica că contestația depusă referitor la decizia Consiliului de conducere al Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare nr. 11 din 15 noiembrie 2024 privind respingerea deciziei organizației din domeniile cercetării și inovării de a conferi titlul științific de doctor în științe economice dlui Constantin Gîdilica, este în proces de examinare. Totodată, s-a comunicat că în temeiul art. 60 alin. (5) din Codul administrativ, termenul general de examinare a contestației a fost prelungit până la 60 de zile. Motivul prelungirii termenului de examinare a contestației este necesitatea efectuării unei evaluări detaliate a materialelor din dosar (f.d. 15 dosar administrativ).

Prin decizia nr. 5 din 07 februarie 2025 referitor la examinarea contestației cu privire la decizia de respingere a deciziei organizației din domeniile cercetării și inovării de conferire a titlului științific de doctor în științe economice s-a decis: Se respinge contestația depusă de către dl. Gîdilica Constantina privind decizia Consiliului de conducere al ANACEC nr. 11 din 15 noiembrie 2024 cu privire la respingerea deciziei Universității de Stat din Moldova din 19 iunie 2024 de conferire a titlului științific de doctor în științe economice domnului Gîdilica Constantin în urma susținerii tezei „Dezvoltarea managementului negocierilor în afaceri în condițiile situațiilor atipice”, specialitatea 521.03. Economie și management în domeniul de activitate la 17 iunie 2024 și se menține decizia inițială. Direcția evaluare în cercetare și inovare va informa contestatarul privind decizia luată. Prezenta decizie poate fi contestată în instanța de judecată în termen de 30 zile de la comunicare, în condițiile legii (f.d. 7-7 verso dosar administrativ).

La 11 februarie 2025, prin scrisoarea cu nr. 101-05, Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare a informat reclamantul că în rezultatul examinării contestației depuse nr. G/09-24 din 13 decembrie 2024, s-a decis respingerea contestației, cu menținerea deciziei inițiale, fiind anexată

decizia Consiliului de conducere al ANACEC nr. 5 din 07 februarie 2025 - 2 pagini (f.d. 6 dosar administrativ).

La 28 martie 2025, avocatul Vlad Vlaicu, acționând în interesele lui Constantin Gîdilica, a depus o cerere în adresa ANACEC, prin care a solicitat să fie anunțat la ce etapă este examinarea contestației depusă de Constantin Gîdilica împotriva deciziei Consiliului de Conducere al ANACEC nr. 11 din 15 noiembrie 2025. În cazul în care a fost adoptată o decizie în aceste sens, s-a solicitat a o remite lui Constantin Gîdilica și avocatului Vlad Vlaicu la adresa indicată, făcându-se referire la faptul că până la moment nici avocatul, nici Constantin Gîdilica, nici USM, nu au fost informați în acest sens (f.d. 4 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 249-05 din 01 aprilie 2025, Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare a transmis în adresa lui Vlad Vlaicu și a lui Constantin Gîdilica, decizia Consiliului de conducere al ANACEC nr. 5 din 07 februarie 2025. Totodată, au fost informați că răspunsul la contestația depusă de către Constantin Gîdilica i-a fost transmisă contestatarului prin scrisoarea nr. 101-05 din 11 februarie 2025 (f.d. 1 dosar administrativ).

Reieșind din cele descrise supra și din materialele dosarului administrativ, judecătorul constată că scrisoarea nr. 101-05 din 11 februarie 2025, prin care Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare a informat reclamantul că în rezultatul examinării contestației depuse nr. G/09-24 din 13 decembrie 2024, s-a decis respingerea contestației, cu menținerea deciziei inițiale, fiind anexată decizia Consiliului de conducere al ANACEC nr. 5 din 07 februarie 2025 - 2 pagini, a fost expediată de la adresa electronică [contact@anacec.md](mailto:contact@anacec.md) către adresa electronică \*\*\*\*\* la 12 februarie 2025 (f.d. 3 dosar administrativ).

Judecătorul subliniază importanța verificării din oficiu a respectării condițiilor de înaintare a acțiunii pentru a se asigura că toate cerințele legale sunt îndeplinite, înainte de a se pronunța asupra fondului cauzei. Această măsură a instanței contribuie la menținerea integrității procesului judiciar și la prevenirea admiterii acțiunilor care nu respectă cerințele legale.

Sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane, ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

Astfel, pentru a pune pe rol o acțiune în contenciosul administrativ, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții de formă și conținut, precum ar fi: respectarea competenței jurisdicționale și a termenului de înaintare, existența capacității procesuale, revendicarea unui drept încălcat, etc.

Judecătorul reiterează prevederile art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) *data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.*

La caz, judecătorul reține că, prin decizia nr. 5 din 07 februarie 2025 referitor la examinarea contestației cu privire la decizia de respingere a deciziei organizației din domeniile cercetării și inovării de conferire a titlului științific de doctor în științe economice s-a decis: Se respinge contestația depusă de către dl. Gîdilica Constantina privind decizia Consiliului de conducere al ANACEC nr. 11 din 15 noiembrie 2024 cu privire la respingerea deciziei Universității de Stat din Moldova din 19 iunie 2024 de conferire a titlului științific de doctor în științe economice domnului Gîdilica Constantin în urma susținerii tezei „Dezvoltarea managementului negocierilor în afaceri în condițiile situațiilor atipice”, specialitatea 521.03. Economie și management în domeniul de activitate la 17 iunie 2024 și se menține decizia inițială (f.d. 7 dosar administrativ).

Potrivit extrasului din poșta electronică, se atestă că decizia Consiliului de conducere al ANACEC nr. 5 din 07 februarie 2025, însoțită de scrisoarea nr. 101-05 din 11 februarie 2025, au fost expediate în adresa lui Constantin Gîdilica prin intermediul poștei electronice la 12 februarie 2025 (f.d. 3 dosar administrativ).

În conformitate cu art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă *se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor.* Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Conform art. 110<sup>1</sup> alin. (1) din Codul administrativ, notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. *Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poșta electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală.*

Așadar, prin prisma prevederilor legale enunțate, forma de comunicare prin poșta electronică, așa cum este în acest caz, este o formă legală, alternativă realizată de autoritatea publică la expedierea corespondenței, asigurând în acest sens o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri, iar legiuitorul a indicat expres că actele expediate în modul descris mai sus se consideră comunicate.

Ținând cont de faptul că, trimiterile electronice prin intermediul tehnicii de calcul și rețelei Internet *se efectuează imediat*, judecătorul conchide că Constantin Gîdilica a recepționat actele administrative contestate, în aceeași zi.

În circumstanțele respective, este de menționat că termenele de prescripție se referă la termenele de apărare a drepturilor și a intereselor protejate de lege. Din această perspectivă ele sunt abordate ca intervale de timp conferite pentru adresarea în instanța de judecată cu cereri de apărare sau exercitare forțată a drepturilor sau a intereselor legitime ale persoanelor ce sesizează instanța. Stabilirea termenelor de prescripție este îndreptată spre asigurarea funcționării normale a circuitului de drept. Scopul acestei instituții juridice rezidă în menținerea stabilității ordinii de drept – status quo.

În virtutea principiului bunei-credințe, partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege și să acționeze în vederea protejării intereselor sale juridice. De altfel, obligația respectivă derivă și din prevederile art. 24 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

La caz, însă, se stabilește lipsa de valorificare diligentă de către reclamant a drepturilor sale procedurale, fapt care a generat omiterea termenului legal de depunere a cererii de chemare în judecată.

Or, aplicând principiul, conform căruia necunoașterea sau cunoașterea greșită a legii nu exonerează persoanele de obligația de a se conforma legii, nerespectarea termenului de depunere a acțiunii în instanța se datorează în exclusivitate comportamentul pasiv și indiferent al reclamantului.

Astfel, reclamantul Constantin Gîdilica a înaintat prezenta acțiune (prin poștă) abia la 29 aprilie 2025, înregistrată la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani 02 mai 2025, după expirarea termenului de 30 de zile prevăzut de lege, ultima zi de înaintare a acțiunii fiind 14 martie 2025.

În context, judecătorul apreciază ca neîntemeiat argumentul avocatului Vlad Vlaicu, precum că a luat cunoștință de actele contestate abia la 01 aprilie 2025, ca rezultat a depunerii cererii din 28 martie 2025, invocând în acest sens că adresa electronică la care a fost expediată la 12 februarie 2025 decizia nr. 5 din 07 februarie 2025 \*\*\*\*\* nu aparține reclamantului Constantin Gîdilica, or în contestația dactilografiată depusă de către Constantin Gîdilica la 13 decembrie 2024, reclamantul a „scris de mână” la fila 13 a contestației \*\*\*\*\* (f.d. 17-23 dosar administrativ). Respectiv, argumentul avocatului cu referire la faptul că autoritatea publică pârâtă nu a avut un acord din partea reclamantului cu privire la comunicarea actelor prin poșta electronică, este unul eronat, or aceasta a respectat prevederile legale și a ales cea mai rapidă modalitate de comunicare care implică

cele mai mici costuri, ținând cont de faptul că reclamantul a indicat expres și adresa electronică la care era dispus să recepționeze corespondența.

Mai mult ca atât, această adresă electronică \*\*\*\*\* este indicată în CV-ul din dosarul de atestare depus la ANACEC (f.d. 73 dosar administrativ). Totodată, această adresă de email este indicată la sfârșitul tezei de doctor (în CV), plasată în acces deschis - <https://www.anacec.md/files/Gadilica-teza.pdf>, fila 184.

De asemenea, această adresă electronică este indicată în publicațiile științifice ale reclamantului Constantin Gîdilica, aflate în acces deschis, spre ex. „Constantin Gîdilica, Interdependence Between Communication And Negotiation In The Decision-Making Process Between The Parties, fila fișierului 58, <https://rses.ince.md/server/api/core/bitstreams/5e239499-509a-495a-bbab-f1d5c94f12dc/content>; Negocierile Prin Comunicare în Teoriile Economice și Manageriale, fila fișierului 5: <https://exact.studiamsu.md/wp-content/uploads/2021/01/21.-p-171-175.pdf>; The Peculiarities Of Business Negotiations In The Context Of Contemporary Atypical Situations Of The Republic Of Moldova, fila fișierului 269-285 [https://cogito.ucdc.ro/COGITO\\_DECEMBER\\_2023.pdf](https://cogito.ucdc.ro/COGITO_DECEMBER_2023.pdf).

În context, judecătorul reiterează prevederile art. 110<sup>1</sup> alin. (1) din Codul administrativ, care indică faptul că *notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată*, or la caz reclamantul a indicat expres la sfârșitul contestației din 13 decembrie 2024 adresa electronică, la care se prezumă că aștepta soluția adoptată în urma examinării contestației.

Mai mult ca atât, dacă într-adevăr poșta electronică \*\*\*\*\* nu îi aparține reclamantului, atunci acesta, fiind cointerestat de soluția care urma a fi adoptată pe marginea contestației, nu ar fi așteptat până la 28 martie 2025 pentru a depune o cerere în vederea comunicării la ce etapă se află examinarea contestației, cunoscând termenii și procedura de examinare a acesteia.

În context, se atestă că reclamantul a primit inclusiv scrisoarea nr. 14-05 din 16 ianuarie 2025, prin care Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare l-a informat pe Constantin Gîdilica că contestația depusă referitor la decizia Consiliului de conducere al Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare nr. 11 din 15 noiembrie 2024 privind respingerea deciziei organizației din domeniile cercetării și inovării de a conferi titlul științific de doctor în științe economice dlui Constantin Gîdilica, este în proces de examinare, totodată, fiindu-i comunicat că în temeiul art. 60 alin. (5) din Codul administrativ, termenul general de examinare a contestației a fost prelungit până la 60 de zile. Motivul prelungirii termenului de examinare a contestației este necesitatea efectuării unei evaluări detaliate a materialelor din dosar (f.d. 15 dosar administrativ).

Astfel, judecătorul consideră că argumentele invocate de avocatul reclamantului nu pot fi reținute, deoarece acestea nu au fost confirmate prin probe, ci doar au fost formulate în fața instanței pentru a justifica omiterea termenului de înaintare a cererii de chemare în judecată. Totodată, afirmațiile reprezentantului autorității publice sunt susținute de înscrisurile anexate la dosar și la materialele dosarului administrativ.

De asemenea, nu poate fi reținută nici afirmația avocatului reclamantului potrivit căreia autoritatea pârâtă a purtat corespondența cu reclamantul în mod selectiv, uneori expediind mesaje la adresa \*\*\*\*\*, alteori la adresa\*\*\*\*\*, or acesta nu a prezentat probe nici în acest sens. Pe când din materialele dosarului administrativ poate fi verificată corespondența cronologică a autorității cu reclamantul, după cum au derulat evenimentele și procedura administrativă, iar în toate cazurile reclamantului i-au fost aduse la cunoștință actele adoptate la adresa \*\*\*\*\*. Sub acest aspect, este de menționat că doar în cererea formulată de avocatul Vlad Vlaicu la 28 martie 2025 a fost indicată pentru prima dată adresa\*\*\*\*\*și, drept rezultat, răspunsul la această cerere a fost expedit la adresa solicitată (f.d. 1, 4 dosar administrativ).

În această ordine de idei, în conformitate cu art. 65 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Astfel, partea poate fi repusă în termenul omis, dacă acesta nu a fost respectat din motive care nu au depins de voința părții, confirmate prin probe în modul prevăzut de lege.

Din actele dosarului, judecătorul reține că reclamantul nu a făcut uz de prevederile art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ și nu a solicitat repunerea în termenul de contestare a actului administrativ.

Se menționează că o repunere arbitrară a cererii de chemare în judecată în termenul de procedură defavorizează partea oponentă, ceea ce poate fi tratat ca o violare a art. 6 CEDO. Or, limitele de termen (prescripția) impuse în vederea apărării judiciare a drepturilor pretinse a fi lezate, sunt acceptabile în interesul unei bune administrări a justiției, urmărind un scop legitim de a asigura securitatea raporturilor juridice și protejarea persoanelor ce ar putea fi acuzate împotriva învinuirilor lipsite de actualitate susceptibile de a provoca dificultăți în eliminarea și preîntâmpinarea actelor de injustiție.

În cauza Ponomaryov v. Ucraina 3236/03, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, dacă termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac

este reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care nu par să fie foarte convingătoare, o asemenea decizie ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice. Instituirea exigențelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui ordin juridic indispensabil circuitului constituțional prevăzut în art. 20 din Constituție, prevenindu-se, astfel, abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

Potrivit practicii CtEDO, restricția impusă accesului la o instanță judecătorească sau un tribunal nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1, decât dacă aceasta urmărește un scop legitim și există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit (a se vedea, spre exemplu, *Tinnelly & Sons Ltd and Others* și *McElduff and Others v. the United Kingdom*, Reports 1998IV, p. 1660, § 72; *Malahov c. Moldovei*, hotărârea din 07 iunie 2007).

În același context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului reține că prin instituirea admisibilității acțiunilor în contencios administrativ nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condițiile legii, ci exclusiv instaurarea unui climat de ordine juridică, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional statuat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova, prevenindu-se, astfel, abuzurile și asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

În contextul dat, judecătorul va menționa că în practica Curții Constituționale s-a reținut că termenele au ca scop asigurarea funcționării normale a circuitului civil și asigurarea stabilității raporturilor patrimoniale, participanții fiind disciplinați întru realizarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor civile. Printre diferitele tipuri de termene instituite în dreptul civil se numără și termenele de realizare a drepturilor civile, numite și termene de decădere sau termene de primare. Acestea sunt perioadele de timp, în cadrul cărora titularii drepturilor subiective sunt împuterniciți să-și realizeze drepturile, nerealizarea acestora fiind sancționată cu pierderea lor (Hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 19 iunie 2015).

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele expuse, judecătorul concluzionează că acțiunea este depusă cu omiterea termenului prevăzut de lege, fiind înaintată peste o perioadă care depășește termenul de 30 de zile statuat de prevederile art. 209 din Codul administrativ.

Judecătorul menționează că, *respectarea termenului este instituit de legiutor pentru a sancționa pasivitatea și neglijența titularului de drepturi care prin inacțiunea sa omite să se adreseze un timp îndelungat în instanța de judecată în vederea apărării drepturilor sale.*

Reieșind din circumstanțele invocate de către reclamant, de faptul că nu a

depus o cerere de repunere în termen și nu a motivat în fapt și drept prin probe pertinente și concludente imposibilitatea obiectivă de a se adresa cu acțiune în contencios administrativ în termenul legal, iar argumentele invocate în acțiune sunt întemeiate pe interpretarea eronată a normelor de drept, respectiv, aprecierea subiectivă a volumului drepturilor sale procedurale, judecătorul concluzionează că nu există temei legal și justificat de a considera că reclamantul s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ în termen sau că există temei de a repune persoana în termenul de înaintare a acțiunii.

În acest sens, judecătorul reține că, omisiunea de a formula și a depune acțiunea în conformitate cu rigorile Legii și în termenul stabilit, este imputabilă exclusiv reclamantei. Legislatorul a prevăzut expres procedura și termenele de contestare a actelor administrative în caz de dezacord cu acestea, iar în cazul omiterii termenelor în cauză, partea fiind ținută să suporte consecințele nefavorabile, rezultate din necunoașterea sau interpretarea viciată a prevederilor legii.

Astfel, Constantin Gîdilica, fiind interesat de soluționarea prezentului litigiu, nu a depus diligența necesară ca să îndeplinească obligațiile sale cu bună-credință, în vederea respectării termenului legal, care este unul imperativ, de adresare în instanța de judecată.

Totodată, fiind important a se respecta termenul, pentru a preveni eventuale efecte/consecințe negative ale unei acțiuni depuse tardiv și anume: dificultatea administrării probelor în cazurile devenite litigioase cu mult timp în urmă, nesiguranță și incertitudine în ceea ce privește circuitul civil în general, precum și punerea persoanelor obligate în imposibilitatea de a executa anumite obligații pe care nu le aveau în vedere, datorită scurgerii unei perioade prea mari de timp.

În acest context, judecătorul reține că soluția referitor la inadmisibilitatea acțiunii pe motivul depunerii tardive în judecată a cererii de chemare în judecată, este în corespundere cu legislația națională și cea internațională.

Astfel, într-un stat de drept în care drepturile și libertățile persoanei sunt proclamate valori supreme, prescripția este menită să asigure protecția efectivă a drepturilor și intereselor legitime a persoanelor fizice și juridice. Dreptul la un proces echitabil include respectarea principiului egalității armelor. Aceasta presupune posibilități procesuale egale pentru părțile în proces, indiferent de calitatea lor.

Mai mult, prin prisma art. 6 pct. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, precum și prin prisma jurisprudenței Curții Europene, dreptul de acces la justiție nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sînt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit.

Judecătorul reiterează că, accesul la justiție poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o

anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporționalitate între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (*Guérin contra Franței*, 29 iulie 1998, § 37). Totuși, limitările nu trebuie să reducă la zero esența acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiției și, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicați în proceduri trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ș.a. contra Spaniei*, 25 ianuarie 2000, § 33). Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conținutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Dreptul de acces la o instanță de judecată impune, prin însăși natura sa, a fi reglementat de către stat, reglementare care poate fi variabilă în timp și spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (*Ashingdane contra Regatului Unit al Marii Britanii*).

Ca urmare, odată ce este dovedit cu certitudine că reclamantul a omis termenul de depunere a acțiunii și pârâtul a invocat aceasta întru apărarea sa, iar reclamantul nu a solicitat repunerea în termen și nu a prezentat argumente justificative în acest sens, se consideră stins dreptul subiectiv la apărarea intereselor pe calea înaintării cererii de chemare în judecată, iar acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă.

Judecătorul reiterează că, termenul de prescripție este instituit de legiuitor pentru a sancționa pasivitatea și neglijența titularului de drepturi care prin inacțiunea sa omite să se adreseze un timp îndelungat în instanța de judecată în vederea apărării drepturilor sale. Astfel, fiind important a se respecta termenul, pentru a preveni eventuale efecte/consecințe negative ale unei acțiuni depuse tardiv și anume: dificultatea administrării probelor în cazurile devenite litigioase cu mult timp în urmă, nesiguranță și incertitudine în ceea ce privește circuitul juridic în general, precum și punerea persoanelor obligate în imposibilitatea de a executa anumite obligații pe care nu le aveau în vedere, datorită scurgerii unei perioade prea mari de timp.

Astfel, din considerentele că reclamantul Constantin Gîdilica a depus tardiv cererea de chemare în judecată, judecătorul conchide că este necesară declararea inadmisibilității acțiunii.

Totodată, în conformitate cu art. 207 alin. (3) din Codul administrativ, judecătorul consideră necesar de a explica reclamantului că declararea inadmisibilității acțiunii în baza temeiului specificat la alin. (2) lit. d) exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1), alin. (2) lit. d) și alin. (3), art. art. 209, 230, 241, 242 din Codul administrativ, judecătorul

**d i s p u n e:**

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Constantin Gîdilica, prin intermediul avocatului Vlad Vlaicu, împotriva Agenției Naționale de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare privind anularea deciziilor nr. 11 din 15 noiembrie 2024 și nr. 5 din 07 februarie 2025, emise de Consiliul de conducere al ANACEC; obligarea Consiliului de Conducere al ANACEC de a emite actul administrativ favorabil reclamantului; încasarea cheltuielilor de judecată.

Se explică reclamantului Constantin Gîdilica, prin intermediul avocatului Vlad Vlaicu, că declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiului specificat la art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Încheierea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la notificare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

|             |     |
|-------------|-----|
| Judecătorul | Ina |
| Pruteanu    |     |

|                                |     |
|--------------------------------|-----|
| Copia corespunde originalului. |     |
| Judecătorul                    | Ina |
| Pruteanu                       |     |